

Eἴτα θευμαζεῖται δέον μέστιος θεοφυλακήδον, **A** Deinde miratur figuram quod crabronis in-diam.
 Ημέρης δέιν ἡ πίνοια τὸ δέ τέγνεντείδος.
 Ράδιως ἐγώ διδύξω, καὶ νόμον Θὲ τοῦρροποιον.
 Εσμέντης οἵς φέρεται τοῦρροποιον,
 Αἴγιοις μέροις δικάως διγνεῖς ἀντόχονες.
 Αὐδεινότεν θόροι, καὶ πλεῖστα πλεῖστα πλεῖστα πό-

λιν

Ωφελῆσιν τὸν μάχασιν, λείπεις ἡ λαθεὶς βαρβα-

ρεσ

Ταῦτα πανταχων ἀπαστατησαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-

πολαν.

Εξέγενεν ἡμέρη μέροιν αὐλῶν φέρεις βίαια τὰν τοῦρροποια.

Εὐθέως γάρ σινδραμόντες, μνεῖται ξενὸν αἰσιός,

Εμφέρομεν ἀποίσι, θυμὸν δέξιντες πεπονοτες.

Πλαστική παρ' αἰδή δέ ποργῆς τὸν χελιδόνες ε-

στίν,

Τποτέ τῷ τοξομάχοιν, οὐκτοῦ ιδεῖν τὸ σφανόν.

Αλλ' ὅμως ἀπεωσάμεδα ξενὸν θεοῖς φέρεις ε-

στέρχει.

Γλεῦξ γάρ ἡμέρη πρὸν μάχης τὸ σερῆνητον.

Εἴτα δὲ ἀπομεδα θευμαζούσας εἰς τὸν θυλά-

κοις.

Οἰδένεις φέρειον, ταῦτα γνάθοις καὶ τὰς ὄφρες πεν-

τούμενοι,

Ωσε τῷδε τοῖς βαρβαροῖς πανταχοῦ καὶ τοῦ

τοῦ

Μηδέν Αἴγιον καλεῖται σφικός αἴδειν περεγν.

Σχόλια. Εἴτις ὑμέρη θεαταῖς.] τοῦτο δέιν θούρρο-

μα, οὐδὲπάντα τὸ στίχον. ἡ ιβὴ η 15. ἐν θάλμῳ δὲ, εἶπον.

Διεσφικαρμένον.] εἰς σφῖκας διεσκευαστημένον. Ταῦτα δέ, πρὸς τὴν σκευὴν, λείπεται τοῦ δικόρος, τὴν τρίτην σφικῶν ποιητίαν μηδουμένος πάλι τὸν χήρατος διπλούσιμον

νός φοντον. ἀλλαχει μηδένον, πρέπειον δέμετέν σφί-

καμα σαργόμενον. ἔχουστο γάρ κεντεῖδας αἱς εἰς σφῖκας

χρηματίζομενοι. Ράδιως ἐγώ διδύξω.] ὁ στίχος εἰς

Σθενεβοίας Εὐερτίδου, τὸ δέλεῖται τὸ λείπεται Αἴγιον. αἱς τὸ

τοῦ παρισκευασμένον ἐν Πλούτῳ, θούρροπούσιον δέ, τὸ ἐγ-

κεντεῖδα παρένεντο λέγει. Οἱ βαρβαροί.] πλεῖστον Μαραθῶ-

νικού τοῦ Δαρείου νίκην λέγει. Ταῦτα στίχοια τοῦ μηδέ-

τοῦ σφικῶν καὶ εἰς πολεμίαν δέ τοῦτο ταῦτα στίχοια σημα-

νοῦν. αἱς πολεμίας δέ, οἱ μηδέταις, ταῦτα μελίσσας. οἱ δέ, ἔπειρον

ξενὸν προποιοῦσι δόμοιον σφικόν. οἱ δέ, τοῦτος ὅπλα κα-

τεινούσιν οἱ σφῖκες. δέοντος γάρ εἰστεντος οἰνιας.

CHRIST. Εἴτις ὑμέρη.] Epithema hoc viginti constat versibus, quod alias tantum deceim vel duodecim vel tredecim habet. Sunt autem omnes versus Tetrametri Trochaici Catalecticī, quibus Chorus iste senum rationem reddit schematis sui, & quare vesparum aculeum induerit. Μέστιος ἐσφικαρμένον η 15.] Legendum proculdubio, διεσφικαρμένον, id est, habitum vespæ habentem, non enim aliter versus sit integer, sed illud η 15 eradicendum ē fine huius versus, vt incipiat sequentem quem sic lego η 15 η 16 η 17 η 18 η 19 η 20, &c. delendo τὸ δέιν, vt νό necessarium & metro noxiun. Ράδιως ἐγώ διδύ-

ξω.] Hinc versum sumptum esse ex Euripide Ste-neboe Tragedia testatur Scholia stes. Nam, vt antea diximus folens & suo more hoc facit Comicus hic noster, cūm adludit ad versus Tragico-

Scire si velit quis huius sensus est aculei,
 Hunc facul doctum & scientem ex insciente fe-
 cerim

Nos habere quos videtis istud vropygium,
 Attici sumus, trahentes nobilem hinc originem
 Inde-nati iure soli, præsca gens fortissima

B Quæque pugnans ciuitatem adiuit istam ma-
 xime

Igne cum totam veniret perdere audax bar-
 barus

Vigil vellet vindicare tecla nostra cerea:
 Nam statim cursu citato scutum & hastam in-
 uadimus

Et pugnam ciemus hausto mox ihymo iracun-
 die

C Hic viri omnes ordinati mordicus labrum pre-
 munt

Æstuantes, tam fuitq; densa telorum seges
 Vix ut albra cerneretur, Dys tamen inuantibus
 Vesperi est repulsus hostis, auolari at noctua
 Ante pugnam, nos secuti in ipsa subligacula
 Irruebamus, fugam illi dum parant punctigenas

D Palpebrasq; ut nil feratur nunc per omnes bar-
 baros

Attico crabrone quicquam fortiter ferocius.

rum, præcipue Aeschylī & Euripidæ. Dixit autem more Attico ἡ pro λόγῳ alibi etiam notaimus. Τοῦρροπούσιον.] Vropygium vel oropygium (vt sa-
 pè o in u mutatur) terminus est spinæ & vertebrarum, dictum quasi οὐρά τὸν γῆν, quamuis ὅρπος e-
 tiam dicatur & nostrum horrite fortassis inde, vt
 amplius diximus in Comment. ad Irenam. Ea parti-
 culā in aliis volatum adiuuat & dirigit temo-
 nis instar, & quæ volucres eo carent, pedes habent
 pro seruaculo. Vide quæ diligenter & accuratè
 Georgius Merula Domitij Lorarius, scripsit ad
 Martialis Epigramma in Vetusinam lib. 3. sub finem. Hoc autem loco, per orropygium intelligit
 aculeum illum quem vespæ habent in illa parte.
 Hic δέ ηλθεν οἱ Σαρκοί.] Victoria innuit quam de sex-

F centis millibus Persarum & Dario Rege reporta-
 runt Athenienses duce Miltiade in Marathonis
 campis vbi tanta virtute (vt ait Iustinus) à decem
 tantum mille ciuibus pugnatū est, vt hinc viros,
 illinc pecudes putares. Quo tempore Themisto-
 clis adolescentis enieuit gloria & indeoles, & Cy-
 negiri virtus incredibilis apparuit. Legendum au-
 tem omnino censeo ηλθετο οἱ Σαρβαροί, vt cōstet suis
 numeris Trochaicus versus. Tὸν στίχον.] Cel-
 las & fauos τοῦ αἰνιστίχου quæ sunt apes, vel aliud
 quid vespæ simile, & προποιοῦσι. Dixit autem αἰ-
 στίχου αὐτὸν τοῦ οἰνοῦ, vt μυρμήνα sūtiliter dici-
 tur κατάθυμοις τοῦ μυρμήνων. Δουει ξενὸν αἰσιόδη.)
 Médous est versus in ratione metrica, lege η ξενὸν
 αἰσιόδη, vel potius vt reperitur apud Sudam ξενὸν αἰσιόδη.
 Σχόλια. Θυμὸν δέξιν] αὐτὸν δέξεται εἰρηνή.

CHR.